

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

14.6.2010

B7-0348/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel
vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2
ELi 2020. aasta strateegia

Martin Schulz, Stephen Hughes
fraktsiooni S&D nimel

Daniel Cohn-Bendit, Rebecca Harms, Philippe Lamberts
fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\820481ET.doc

PE441.929v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi 2020. aasta strateegia kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni teatist KOM(2010)0250 majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta;
 - võttes arvesse nõukogu määrust, millega luuakse Euroopa finantsstabiilsuse vahend;
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu viimasele, 25.–26. märtsi kohtumisele järgnenud eesistujariigi järeldusi;
 - võttes arvesse 2000., 2001., 2005., 2006. ja 2007. aasta märtsis ning 2009. aasta detsembris toimunud Euroopa Ülemkogu kohtumiste eesistujariigi järeldusi;
 - võttes arvesse euroala riigipeade ja valitsusjuhtide kohtumist 7. mail 2010. aastal;
 - võttes arvesse 9. mai 2010. aasta majandus- ja rahandusministrite nõukogu otsuseid;
 - võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” (KOM(2010)2020);
 - võttes arvesse komisjoni dokumenti Lissaboni strateegia hindamise kohta (SEK(2010)114);
 - võttes arvesse komisjoni teatist KOM(2010)0250 majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta;
 - võttes arvesse oma 10. märtsi 2010. aasta resolutsiooni EL 2020 kohta¹;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 3;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et endiselt sügava finants-, majandus- ja sotsiaalkriisi kestes on pandud suured lootused sellele, et Euroopa Ülemkogu kiidab 2010. aasta juunis heaks uue Euroopa 2020. aasta strateegia;
- B. arvestades, et mitmed liikmesriigid seisavad endiselt silmitsi kasvava töötusega, mis võib juhul, kui ei võeta keskpikas perspektiivis adekvaatseid poliitilisi meetmeid, mõjutada ELis kuni 28 miljonit inimest, põhjustades seeläbi raskeid inimlikke ja sotsiaalprobleeme; arvestades, et kriisi tõttu on kadunud miljonid töökohad ning süvenenud ebakindlus töökohtade osas ja vaesus; arvestades, et vaesus ähvardab 16% ELi elanikkonnast; arvestades, et 9,6% inimestest on tööta; arvestades, et 8% elanikkonnast loetakse nn

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0053.

töötavateks vaesteks;

- C. arvestades, et kliimamuutus, bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ning loodusvarade pillav hävitamine seavad põhimõtteliselt kahtluse alla tänapäeva raiskavad tootmis-, turustamis- ja tarbimismudelid, mis tuleb asendada uue, säästva arengu mudeliga;
- D. arvestades, et Lissaboni strateegias seati õigustatult sihiks ülimalt konkurentsivõimeline, teadmispõhine ja jätkusuutlikuks kasvuks suuteline majandus, paremad ja arvukamad töökohad ning suurem sotsiaalne ühtekuuluvus ja keskkonnasäästlikkus, kuid neid eesmärke ei ole täidetud;
- E. arvestades, et Lissaboni strateegias sätestatakse selgelt, et liit määratleb ja viib ellu oma välistegevust, et toetada arengumaade säästvat sotsiaalset, ökoloogilist ja majandusarengut, nähes peaeesmärgina vaesuse kaotamist ning toetades kõigi riikide integreerimist maailmamajandusse;
- F. arvestades, et pärast kuudepikkusi asjatuid ja kalliks maksma läinud kõhklusid, mis tõsiselt süvendasid euroala eelarvekriisi, jõudis nõukogu üksmeelele meetmepaketi osas Euroopa finantsstabiilsuse säilitamiseks, mis hõlmab ka Euroopa finantsstabiilsuse vahendit kogumahuga kuni 500 miljardit eurot;
- G. arvestades, et rahaliit, millel puudub suure võlakoormaga riikidele ja piiriülestele finantseerimisasutustele suunatud kriisilahendamisraamistik ning majandustsükleid pehmendav kooskõlastatud rahanduspoliitika, on sise- ja välisvõimuste ees ülimalt kaitsetu,
 1. väljendab sügavat pettumust 26. märtsil Euroopa Ülemkogu kohtumisel kokku lepitud Euroopa 2020. aasta strateegia põhipunktide üle;
 2. on arvamusel, et Euroopa Ülemkogu lasi käest ajaloolise võimaluse võtta õppust käesolevast kriisist ning kujundada tõeliselt ettenägelik, ambitsioonikas ja järjekindel strateegia;
 3. rõhutab, et ELi 2020. aasta strateegia peab viima Euroopa 21. sajandi roheline revolutsiooni esirinda, mis peab viima inimarengu kooskõlla planeedi Maa füüsiliste piirangutega;
 4. nõuab seepärast, et ELi 2020. aasta strateegia üldeesmärk nihkuks üksnes SKP kasvu tagaajamiselt avarama poliitilise arusaamise suunas ELi tulevikust sotsiaalse ja jätkusuutliku liiduna, mille poliitika keskmes on inimesed ja keskkonnakaitse ning mis püüab luua heaolu ja parimaid võimalusi kõigi jaoks; rõhutab sellega seoses, et konkurentsivõime ei ole eesmärk omaette;
 5. on seisukohal, et uus strateegia peaks hõlmama lisaks SKTle ka heaolu kajastavaid näitajaid, samuti näitajaid, mis võtavad arvesse majanduse üldisi välismõjusid ja survet keskkonnale, ning et need näitajad tuleks kindlaks määrata, heaks kiita ja neid hinnata demokraatlike ja uuenduslike menetluste teel;
 6. kordab oma varasemaid nõudmisi luua Euroopa jaoks ühtne ja integreeritud

arengustrateegia, mis on selgelt suunatud pikaajalisele majandusarengule eesmärgiga rajada parem, õiglasem ja jätkusuutlikum ühiskond, kus kõik saavad jõukusest rohkem osa, ning kaitsta end finantssektori ahnuse ja liialduste eest; kordab oma nõuet ühendada tervikuks omavahel kattuvad strateegiad, mida Euroopa peaks praegu järgima, eelkõige ELi 2020. aasta strateegia, säästva arengu strateegia ning stabiilsuse ja kasvu pakt; kahetseb, et Euroopa Ülemkogu hülgas selle lähenemisviisi ning jättis poliitikate ühildumatuse probleemi lahendamata;

7. on siiski seisukohal, et Euroopat ootavad järgmisel kümnendil oma majandusliku ja sotsiaalse progressi kindlustamisel ees mitmed probleemid, sealhulgas majandussurutise negatiivsed tagajärjed, ning usub, et need probleemid nõuavad Euroopa tööhõive- ja sotsiaalsete eesmärkide saavutamise mehhanismide põhjalikku läbivaatamist;
8. peab praegust eelarvekriisi euroalal – kus 16 liikmesriigist 13 ei vasta praegu stabiilsuse ja kasvu pakti kriteeriumidele, kus Euroopa Keskpanga ennustuste kohaselt ei suuda aastatel 2011–2012 enam ükski liikmesriik neid tingimusi täita, kus seejuures toimuvad ulatuslikud ja süsteemsed spekulatiivsed rünnakud riikide võlakirjade vastu – selgeks märgiks sellest, et kehtivas ELi majanduse kooskõlastamise poliitikas, mis toetub peamiselt eelarvete konsolideerimisele ja jälgimisele, on olulisi puudujääke; rõhutab, et töökohtade loomiseks ning jätkusuutliku majandusarengu ja sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärgi saavutamiseks tuleks igati esmatähtsaks lugeda tegelemist euroalal esinevatele kestvate ja oluliste makromajandusliku tasakaalu hälvetega ning konkurentsivõime erinevustega; on seejuures rahul, et komisjon tunnistab seda vajadust oma teatises majanduspoliitika koordineerimise edendamise kohta;
9. väljendab heameelt nõukogu otsuse üle tugevdada euroala haldamist uute vahendite abil, et lahendada kriisiga ilmnunud probleemid, otsuse üle võtta kasutusele toetuspakett Kreekale, luua Euroopa finantsstabiilsuse vahend, tugevdada majanduse juhtimist, reguleerida finantsturge ja võidelda spekulatsioonide vastu, võttes nii omaks üldpõhimõtte, et euroala probleemid tuleb lahendada euroalal endal; on seisukohal, et need uued vahendid peaksid tugevdama ka kõigi ELi liikmesriikide majanduspoliitika kooskõlastamist, asendades järelevalve ennetava majanduspoliitika kooskõlastamisega, milline poliitika hõlmab tugevdatud haldusmehhanisme Euroopa 2020. aasta strateegia elluviimiseks; sellega seoses kahetseb, et kuigi komisjon on esitanud laiahaardelisi ettepanekuid järelevalve tugevdamiseks eelarvete üle, ei ole ta esitanud piisavalt asjakohaseid lahendusi majanduse pikaajalise jätkusuutlikkuse taastamiseks ja tugevdamiseks ning sihipärase majanduspoliitika kooskõlastamiseks, mille eesmärk on töötada tervikliku Euroopa 2020. aasta strateegia raames välja ühine eelarvestrateegia;
10. rõhutab, et jätkusuutliku avaliku sektori rahanduse saavutamiseks on peale vastutustundliku kulutamise vaja ka piisavat ja sotsiaalselt õiglast maksustamist; sellega seoses palub komisjonil esitada meetmete kompleks, et aidata liikmesriikidel taastada eelarvetasakaal ja rahastada avaliku sektori investeeringuid eurovõlakirjade, ELi finantstehingute maksu, keskkonnamaksude, progresseeruva pangamaksu, automaatse teabevahetuse ja maksuparadiiside vastaste meetmete abil; komisjon peaks ka aitama liikmesriikidel minna maksukonkurentsilt maksualasele koostööle, mis hõlmab ühtse konsolideeritud ettevõtete tulumaksubaasi kehtestamise ajakava ning ettevõtte tulumaksu määrade minimaalse kooskõlastamise tagamise mehhanismi sarnaselt praegu käibemaksu

osas kehtiva mehhanismiga;

11. palub seepärast 2010. aasta märtsi Euroopa Ülemkogu kohtumisel moodustatud töökonnal esitada konkreetsed ettepanekud majandusküsimuste süvendatud ja laiendatud kooskõlastamiseks; need peaksid kooskõlas artiklitega 121 ja 136 sisaldama suuniseid kooskõlastatud ja ühtlustatud antitsükilise eelarvepoliitika väljatöötamiseks, samuti tulevase ELi solidaarsusmehhanisme, mille eesmärk on toime tulla sisemiste tasakaalustamatuste ja asümmeetriliste vapustustega, suurendada lähenemist ja parandada vahendite jaotamise tõhusust;
12. kahetseb asjaolu, et Euroopa Ülemkogu järeldustes ei arvestata vajadusega kajastada uues 2020. aasta strateegias täiel määral praegust habrast taastumisprotsessi, koostades sidusa ja tervikliku tegevuskava, millega integreeritakse sellesse strateegiasse täielikult makromajanduspoliitiline lähenemisviis, tagamaks et vajalik eelarvete konsolideerimine ei kahjusta strateegia teostamist eriti seoses võitlusega tööpuuduse vastu ning piisavate ja hästi kooskõlastatud investeeringutega infrastruktuuridesse ja teadmistesse; tunneb muret nõukogu 9. mai järelduste pärast, milles nõutakse rangelt suunda eelarvete kiirendatud konsolideerimisele, mis seab ohtu ELi 2020. aasta strateegias sisalduvad poliitilised kohustused, ohustab piisavalt tugevate ja õiglaste heaoluriikide säilitamist ning seab ohtu ikka veel hapra taastumisprotsessi ning mis võib seega keskpikas perspektiivis põhjustada veel miljonite töökohtade kadumist;
13. rõhutab, et hiljutised sündmused seoses finantspekulantide kasutatud riikide krediidiriski vahetustehingutega, mis põhjustasid mitmes riigis põhjendamatult kõrgeid kursivahesid, tuletas teravalt meelde, et finantstegevuse reguleeriva ja järelevalveraamistiku puudustel ja ebakindlusel on otsene negatiivne mõju riikide majanduste jätkusuutlikkusele ja euroala stabiilsusele; toetab jõuliselt tõhustatud ja ambitsioonika Euroopa finantsjärelevalve raamistiku kiiret vastuvõtmist, milles sätestatakse kõigi ELi finantstoodete, -tehingute ja -institutsioonide asjakohane reguleerimine ja järelevalve; rõhutab, et turu läbipaistvus ja tõhustatud üleeuroopaline reguleerimine ei ole üksnes tõhusa turujärelevalve, vaid ka Euroopa sõltumatuse huvides;
14. võtab teadmiseks viis peaesmärki, mis Euroopa Ülemkogu püstitas seoses tööhõive määra, uurimis- ja arendustegevuse tingimuste, kasvuhoonegaaside heite vähendamise, haridustaseme tõstmise ja sotsiaalse kaasatuse edendamise; taunib asjaolu, et neid peaesmärke ei sõnastatud järjekindla ja jätkusuutliku arengustrateegia raames, mis ühendaks endas majandus-, sotsiaal- ja keskkonnapoliitika tegevuskavad; kahetseb eesmärkide vähest ambitsioonikust ja mõne puhul ka konkreetsete näidikute puudumist, mis võib põhjustada tagasimineku sellistes tähtsates küsimustes nagu sotsiaalne kaasatus, haridus ja võitlus vaesusega;
15. võtab teadmiseks meeste ja naiste tööhõive määra üldeesmärgi; kahetseb, et nimetatud eesmärgi juures ei võeta arvesse tööhõive kvaliteeti; kinnitab, et kvaliteetne tööhõive peaks olema 2020. aasta strateegia keskne prioriteet ning et suurem keskendumine hästitoimivale tööturule (nii liikmesriikides kui ka Euroopas tervikuna) ja sotsiaalsetele tingimustele on tööhõivetulemuste parandamisel keskne küsimus; nõuab seetõttu töötajate õiguste suurendamiseks ja töötingimuste parandamiseks uue õigusloomekava koostamist, mis hõlmab töötajate lähetamise direktiivi läbivaatamist ja uusi või läbi vaadatud

direktiive miinimumpalgaskeemide, tööaja, töötajate ebaõiglase vallandamise, teabe ja nõustamise, ametiühingute tunnustamise, piiriüleste kollektiivlepingute, ebatüüpiliste töötajate võrdse kohtlemise, võrdse töötasu ja töökaitseinspeksioonide kohta; lisaks arvab, et uues strateegias tuleb palju rohkem rõhku panna töökohtade kvaliteedile ja inimväärsele tööle, sealhulgas võitlusele ebakindla ja deklareerimata töö vastu, ning töö ja eraelu ühitamiseks tingimuste loomisele, samuti selle tagamisele, et tööturule pääseksid inimesed, kes on sealt praegu kõrvale jäetud; palub komisjonil muuta oma tava pidada kõnealust teemat ainult komisjoni teatiste vääriliseks, ning teha kiires korras murdelisi õigusloomega seotud algatusi töötajate õiguste kaitseks;

16. sellega seoses nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu ja komisjon koostaksid ja võtaksid vastu ulatusliku tegevuskava inimväärse töö valdkonnas, mille eesmärkide seas oleks äraelamist võimaldav töötasu; nõuab, et tööturu osapooled teeksid koostöös komisjoniga ettepanekuid ühiste Euroopa algatuste kohta, et võidelda sotsiaalse dumpinguga ja vähendada töötavate vaeste arvu; nõuab tungivalt, et komisjon avaldaks igal aastal nõukoguga kokku lepitud töö kvaliteedi näitajad;
17. rõhutab, et liigne palgakasvu piiramine pärsib ka leibkondade sissetulekute kasvu ja seeläbi eratarbimist; hoiatab seetõttu, et palgakasvu piiramist ei tohiks pidada peamiseks hinnastabiilsuse saavutamise viisiks; tuletab meelde, et suurenenud ülemaailmne konkurents on juba aidanud hindu alla viia, samas kui kõrged toormehinnad on kahjustanud ELi tarbijate ostujõudu;
18. kutsub liikmesriike, nõukogu, komisjoni ja parlamenti üles võtma aasta lõpuks vastu ambitsioonika keskkonnasõbralike töökohtade strateegia, millega luuakse raamtingimused senisest jätkusutlikuma, oskustel ja uuenduslikkusel põhineva majanduse tööhõivepotentsiaali kasutamiseks ning tagatakse, et sellisele majandusele üleminek on sotsiaalselt õiglane ja toob kasu kõigile Euroopa elanikele; arvab, et strateegias tuleks ette näha: investeringud koolitusse ja elukestvasse õppesse, et toetada töötajaid uute oskuste omandamisel ja aidata neil vajaduse korral asuda uutele töökohtadele; raamleping, mis käsitleb ülemineku turvalisust, sealhulgas õigust koolitusele ja piisavale sotsiaalkaitsele töökoha vahetamisel; tööturu osapoolte kokkulepe õiguse kohta elukestvalem õppele ja töökohal toimuvale väljaõppele; ning üldine kvalifikatsiooni kohandamise ja töökorralduse toetamine;
19. võtab teadmiseks hariduse täiustamise peaeesmärgi; taunib arvuliselt väljendatud eesmärkide puudumist ja nõuab tungivalt, et Euroopa Ülemkogu seaks eesmärgiks 100%-lise keskkariduse saavutamise ning selged kvalitatiivsed eesmärgid ja näidikud alg- ja keskkariduse osas;
20. tunneb heameelt Euroopa Ülemkogu ettepaneku üle lugeda esmatahtsaks sotsiaalset kaasatust, eriti vaesuse vähendamise teel, aga taunib sügavalt selles küsimuses selgete eesmärkide ja algatuste puudumist; peab seda eesmärki üheks ELi 2020. aasta strateegia põhieesmärgiks; nõuab ambitsioonikat pikaajalist vaesusevastast strateegiat, millel oleks kaugeleulatuvad eesmärgid vaesuse vähendamisel, sealhulgas naiste, laste ja vanurite ning töötavate vaeste seas, ning mis hõlmaks Euroopa kooskõlastatud eluasemestrategieid; sellega seoses on seisukohal, et ELi 2020. aasta strateegia peaks selgelt sisaldama ambitsioonikaid eesmarke vaesuse vähendamiseks poole võrra iga viie aasta jooksul (st

vaesuse sihttase 2015. aastaks oleks 8,5% ja 2020. aastaks 4%), samuti ebavõrdsuse ning konkreetsemalt rikaste ja vaeste vahelise lõhe vähendamiseks; arvab seega, et vaesust tuleb mõõta kui nn suhtelist vaesust, aitamaks kindlaks teha tõrjutuse ohus olevaid isikuid, ning et Gini koefitsient peaks olema ELi 2020. aasta strateegias selgelt kasutusel;

21. tuletab seoses vaesuse vähendamise eesmärgiga meelde oma varasemaid ettepanekuid miinimumsissetuleku ja toetava asendussissetuleku tagamise skeemide ELi eesmärgi kohta, mille kohaselt tagatakse sissetulekutoetus vähemalt 60% ulatuses riigi ühtlustatud mediaansissetulekust, ning kokkulepet kõigis liikmesriikides selle eesmärgi saavutamise ajakava osas;
22. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama tööhõivemäära ja vaesuse vähendamise peaeesmärkide põhjal ELi ja riigi tasandil alleesmärke, mida jälgitaks konkreetsete poliitikameetmete ja kontrollimehhanismide, sealhulgas näidikute abil;
23. tuletab meelde, et avalikud teenused, eriti sotsiaalteenused, on sotsiaalse kaasatuse põhielemendid; rõhutab, et kohalikele, piirkondlikele ja riiklikele ametiasutustele on antud nende teenuste osutamiseks ulatuslik kaalutusõigus; peab kahetsusväärseks, et üldist majandushuvi pakkuvatele teenustele ei ole pööratud piisavalt tähelepanu, kuigi tegemist on investeerimise või kodanikele ja majandusele tähtsate teenuste osutamise seisukohalt oluliste kanalitega; tuletab meelde, et selliste teenuste avalikud osutajad on juba pikka aega nõudnud teenuste osutamisel suuremat õiguskindlust seoses subsidiaarsuse ja kohaliku omavalitsuse põhimõtetega; palub seetõttu komisjonil esitada majanduse liberaliseerimise seniste mõjude igakülgne analüüs ja õiguslik raamisik, milles võetakse arvesse aluslepingu uusi sätteid;
24. peab kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu püstitatud peaeesmärgid ei sisalda ELi 2020. aasta strateegia keskse eesmärgina soolist võrdõiguslikkust; nõuab seetõttu soolise võrdõiguslikkuse õigusloomeprogrammi, et kaotada praegune meeste ja naiste palgavahe ning tagada naiste täielik osalemine tööturul, edendades seejuures naiste karjäärivõimalusi muu hulgas järgmiste meetmetega:
 - meeste ja naiste palgavahe vähendamine 0–5 protsendini aastaks 2020;
 - õigusakti ettepaneku esitamine kehtivate õigusaktide muutmiseks;
 - rikkumismenetluste algatamine liikmesriikide vastu, kes nõudeid ei täida;
 - suuremad jõupingutused töö- ja pereelu ühitamiseks, tagades kättesaadavad, taskukohased, paindlikud ja kvaliteetsed teenused (koos samaaegse sotsiaalkindlustusõiguste säilitamisega), eriti lastehoiuvõimalused, seades sihiks tagada hoiuvõimalused pooltele kuni 3-aastastele lastele ja kõigile enam kui 3 aasta vanustele lastele ning tagada teiste ülalpeetavate hoolduse parem kättesaadavus;
 - naiste 75% suuruse tööhõive eesmärgiks seadmine, kusjuures vähemalt 50% sellest moodustaks majanduslikku sõltumatust võimaldav töö, millise eesmärgi saavutamiseks kasutatakse aktiivset sшипärast tööturupoliitikat ning töö- ja eraelu ühitamist soosivaid meetmeid (paindlik tööaeg ja töökoht, odava kvaliteetse lapsehoiuteenuse ja teiste ülalpeetavate hooldusteenuse kättesaadavus);

25. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Ülemkogu kinnitab veel kord, et 2008. aasta detsembris lubas EL vähendada 2020. aastaks kasvuhoonegaaside heidet vähemalt 20%, suurendada taastuenergia osakaalu lõplikus energiatarbimises vähemalt 20% ja vähendada energiatarbimist 20% tänu energiatõhususele; tuletab meelde, et kasvuhoonegaaside vähendamise eesmärk 2020. aastaks, mis jääb alla 30% võrreldes 1990. aasta tasemega, ei ole teaduslike andmetega absoluutselt kooskõlas ega aita kliimamuutuse dramaatilisi tagajärgi ära hoida; on seisukohal, et see näitaks ELi juhtpositsiooni kadumist ülemaailmses kliimapoliitikas; nõuab kindlalt, et vaja on rohkem pikaajalisi vähendamiseesmärke ja et Euroopa meetmed peaksid olema suunatud nende pikaajalistele eesmärkide saavutamisele ja et nende täitmist tuleks alustada praegu; nõuab tungivalt, et komisjon teeks ettepaneku meetmete kohta, et tagada nende eesmärkide saavutamiseks tootmis-, turustamis- ja tarbimismudelite põhjalik muutmine;
26. on sügavalt mures, et 2020. aasta strateegiast puuduvad 2020. aasta bioloogilise mitmekesisuse strateegia eesmärgid ja seda strateegiat ei ole isegi mainitud; nõuab seepärast, et võetaks vastu mõõdetavad eesmärgid bioloogilise mitmekesisuse ja ökosüsteemi teenuste vähenemise peatamiseks ning nende taastamiseks 2020. aastaks, kui võimalik; tuletab komisjonile meelde, et Euroopa kodanikud eeldavad liidult püüdlemist puhtama, turvalisema ja tervema ühiskonna poole; kutsub komisjon üles jätkama põhimõtte „saastaja maksab” ja ettevaatusprintsipi kohaldamist õigusaktides, sest need on jätkusuutliku majanduse eduka taastumise kõige olulisemad komponendid; on pettunud jätkusuutliku arengustrateegia alal siiani saavutatud edus; väljendab kahetsust selle üle, et haiguste ennetamise ja tervishoiualase ebavõrdsusega seotud meetmed ei ole 2020. aasta strateegia prioriteetide hulgas kõrgemal kohal;
27. peab kahetsusväärseks, et ELi 2020. aasta strateegias ei püüta töötada välja tõeliselt ühist Euroopa energiapoliitikat; rõhutab, et kuigi toimiv siseturg on Euroopa põhieesmärk ja kolmandat energiapaketti tuleb kiiresti rakendada, on Euroopa energiapoliitika selle osa liigne rõhutamine kahjustanud teist kahte eesmärki, milleks on säästev areng ja varustuskindlus; tuletab meelde, et siseturgu ei saa käsitleda välismõõtmest lahus ja Euroopal on vaja tõeliselt ühist Euroopa energiapoliitikat, et mõjutada reaalselt energiavarustuse kindlust, kliimamuutust ja energia kättesaadavust taskukohase hinnaga;
28. kutsub ELi üles püüdma saavutada 2050. aastaks keskkonnasäästlikku, täielikult taastuenergial põhinevat ülitõhusat majandust ja kehtestama selleks esimese sammuna 2020. aastaks siduvad eesmärgid energiatarbimise ja taastuenergia osakaalu suurendamiseks, eemaldades samal ajal tehnilised ja mittetehnilised takistused säästva taastuenergia edasiselt arendamiselt;
29. rõhutab, et keskkonnasäästlikkus sõltub ressursside kasutamise absoluutmahu vähendamisest; rõhutab vajadust kasutada praegust majanduskriisi üleminekuks täielikult taastuenergial põhinevale ja ülimalt ressursitõhusale majandusele; rõhutab, et selleks et Euroopa tööstus suudaks vähendada energiaallikana süsinikurikaste materjalide kasutamist ja vähendada järsult loodusvarade kasutamist üldiselt, on vaja kiireid ja ulatuslikke muudatusi; kutsub sellega seoses üles seadma ressursside tõhusama kasutamise eesmärgi; pooldab sellega seoses suurprojekte „Ressursitõhus Euroopa” ja „Üleilmastumise ajastu uus tööstuspoliitika”, kuid märgib, et vajalikeks muudatusteks puuduvad poliitilised vahendid; palub komisjonil esitada analüüs, kuidas saavutada

tööstuse üleminek täielikult taastuenergiaga põhinevale ja ülimalt ressursitõhusale majandusele, ning vaadata läbi oma tööprogramm ja esitada poliitilisi ettepanekuid; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et Euroopa Ülemkogu võttis seisukoha ainult energiatõhususe osas, mainimata ressursside tõhusamat kasutamist;

30. pooldab ELi 2020. aasta strateegias esitatud raamistikku Euroopa digitaalse tegevuskava väljatöötamiseks, aga peab kahetsusväärseks, et hoolimata kiirest tegutsemisvajadusest ei sisalda strateegia ega 2010. aasta kava konkreetseid meetmeid ega eesmärke selle kujutluse elluviimiseks; palub komisjonil esitada põhjaliku tegevuskava koos ajakava ja eesmärkidega, et saavutada kiireid ja käegakatsutavaid tulemusi avatud ja eduka digitaalse ühiskonna suunas liikumisel;
31. võtab teadmiseks peaeesmärgi eraldada teadus- ja arendustegevusele 3% SKP-st; rõhutab, et suured teadus- ja arendusprojektid, tähtsad energiainfrastruktuuri investeeringud, ELi uus kosmosepoliitika pädevus ja ELi innovatsioonipoliitika rahastamine nõuavad ELilt kindlat, usaldusväärset ja püsivat rahalist toetust, et saavutada liidu peamised 2020. aasta eesmärgid; on sellega seoses seisukohal, et tuleks püstitada selged eesmärgid VKEde rahastamisvahendite osas, samuti edendada avatud standardeid, et tagada digitaalne koostalitlusvõime ja ligipääsetavus; nõuab ELi eesmärkide selget sidumist ökoinnovatsiooniga;
32. nõuab Euroopa jätkusuutliku tööstuspoliitika kaudu Euroopa tööstuselt massiivseid ja kiireid muutusi, mis oleksid suunatud keskkonnahoidlike töökohtade loomisele, samuti ressursside kasutamise tõhususe parandamist; toonitab, et kasu peaks jagunema õiglaselt ning laiemalt ja see peaks olema suunatud kõikide elukvaliteedi parandamisele; on arvamusel, et Euroopa tööstuse säästev areng eeldab intensiivset dialoogi töötajatega, kuna tulevikkuvaatav tööstuspoliitika vajab innovatsiooni, arukat ümberkorraldamist, protsesside täiustamist ja kvalifikatsioonistandardite väljatöötamist, mis kõik võivad töötajate osalemisest; kordab, et see üleminek nõuab samuti meetmeid, et aidata töötajatel minna üle uuele keskkonnasäästlikule majandusele;
33. tuletab meelde, et Euroopa Liit peab investeerima tõhusamalt olemasolevasse transpordinfrastruktuuri, näiteks TEN-T võrkudesse, et kiirendada töökohtade loomist, parandada sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning luua säästev ja koostalitlusvõimeline transpordisüsteem; nõuab transpordiliikide koosmõju ja logistika arukat kasutamist, kuna transpordisektori CO₂-heite vähendamiseks ja sektori säästvaks muutmiseks on vaja innovatsiooni, uusi tehnoloogiaid ja rahalisi vahendeid;
34. on seisukohal, et uus ühtse turu strateegia peaks olema uues 2020. aasta strateegias kesksel kohal; rõhutab vajadust kohaldada siseturu suhtes terviklikku lähenemist, millesse on täielikult integreeritud kodanike mured, eelkõige sotsiaalse ja tarbijatele suunatud poliitika abil;
35. tunneb heameelt selle üle, et Euroopa Ülemkogu rõhutas ühise põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika tähtsat rolli ELi 2020. aasta strateegia toetamise seisukohalt; nõuab ELi 2020. aasta strateegia ja ühtekuuluvuspoliitika jõulist sidumist, võttes arvesse ühtekuuluvuspoliitika väga suurt võimalikku mõju ELi 2020. aasta strateegia pikaajaliste eesmärkide saavutamisele ning finantskriisi tagajärgedega säästval ja sotsiaalsel viisil toimetulekule; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika peab olema ELi 2020. aasta strateegia

tähtis osa ning see peab olema kõikide Euroopa piirkondade poliitika, et tugevdada veelgi strateegia tõelist Euroopa mõju; nõuab kindlalt, et ühtekuuluvuspoliitika aluspõhimõtted – ühtne lähenemine, mitmetasandiline juhtimine ja tõeline partnerlus – täidaksid ELi 2020. aasta strateegia eesmärkide saavutamisel põhirolli ning need tuleks seetõttu täielikult sellesse integreerida; rõhutab, et ka territoriaalne ühtekuuluvus peab kooskõlas Lissaboni lepinguga olema ELi 2020. aasta strateegia lahutamatu osa;

36. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika ja ühtekuuluvuspoliitika eelseisvate reformide läbiviimisel tuleb selgelt keskenduda 2020. aasta strateegias püstitatud eesmärkide saavutamisele; tuleb meelde, et selles kontekstis tuleks kaaluda ühise põllumajanduspoliitika reformi läbiviimist 2013. aastaks, et luua keskkonnaalasel, majanduslikult ja sotsiaalselt jätkusuutlik põllumajanduspoliitika, mis keskendub toiduga kindlustatusele, loodusvarade majandamisele, kliimamuutusele, territoriaalsele ühtekuuluvusele, keskkonnakaitsele ja töökohtadele maapiirkondades;
37. rõhutab, et kalandus (nii looduslik kalapüük kui ka vesiviljelus) on üks Euroopa Liidu toiduga kindlustatuse kõige tähtsamaid sambaid ning seetõttu tuleb tagada kalanduse jätkusuutlikkus ja stabiilsus, nii et see saab tulevikus aidata rahuldada rohkem kui poole miljardi eurooplase vajadusi kvaliteetsete ja piisavas koguses kalandustoodetega;
38. peab kahetsusväärseks, et Euroopa 2020. aasta strateegia välismõõtmele ei ole pööratud piisavalt tähelepanu; kutsub komisjoni üles kujundama oma Euroopa 2020. aasta kaubandusstrateegiat mitmepoolse lähenemise põhjal, et muuta ELi kaubanduspoliitika tõeliseks töökohtade loomise, vaesuse kaotamise ja ülemaailmse säästva arengu vahendiks; on kindlalt veendunud, et ELi poliitika sise- ja välisaspektide sidusus on hädavajalik ning uue kaubanduspoliitika kujundamine peab olema kooskõlas tugeva töökohti loova tööstuspoliitikaga, mille abil on võimalik luua rohkem ja paremaid töökohti;
39. palub komisjonil näha varakult ette avatud dialoog Euroopa Parlamendi ja kodanikuühiskonnaga ELi prioriteetide üle Doha-järgsel ajastul, eriti sotsiaal- ja keskkonnastandardite ning WTO reformi üle; nõuab lisaks, et kõik ELi kahepoolsed või piirkondlikud kaubanduskokkulepped, mille üle toimuvad praegu läbirääkimised, sisaldaksid jõustatavaid sotsiaal- ja keskkonnasätteid, eriti Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) määratletud põhiliste töönormide ja teiste inimväärse töö aspektide rakendamise kohta; nõuab sellega seoses, et liikmesriigid täidaksid oma rahvusvahelised kohustused ja ratifitseeriks viivitamata kõik ajakohased ILO konventsioonid, eriti ILO konventsiooni 94;
40. nõuab tungivalt, et komisjon kohaldaks oma välistegevuses laiemat ja igakülgsemat lähenemist kooskõlas ELi poliitikavaldkondade arengusiduse kontseptsiooniga; tuleb meelde, et Lissaboni lepingu uus säte nõuab, et ühist kaubanduspoliitikat teostataks kooskõlas liidu välistegevuse põhimõtete ja eesmärkidega; nõuab, et ELi 2020. aasta strateegia oleks tihedalt seotud Euroopa Liidu tulevase kaubandusstrateegiaga ja tegevuskavaga aastatuhande eesmärkide perspektiivis;
41. rõhutab, et tähtis ei ole mitte ainult suurendada 2020. aastani ja pärast seda arengumaadele antava ametliku arenguabi mahtu ja parandada abikavade tõhusust, vaid ka tagada poliitika sidusus, sh astuda rangelt vastu maksuparadiisidele, maksudest

kõrvalehoidumisele ja ebaseaduslikele finantsvoogudele, millel on negatiivne mõju vaeste riikide jätkusuutlikule arengule; rõhutab, et arengukoostöö tugevdamine ei ole ainult eesmärk iseeneses, vaid see edendab ka ELi ja arengumaade vahelist õiglast ja erapooletut kaubandust, millest saavad kasu nii ELi kui ka arengumaade kodanikud; peab väga oluliseks tagada, et ELi muu poliitika ei ohustaks maailmas vaesuse kaotamise eesmärki; juhib tähelepanu poliitikavaldkondade arengusidususe nõudele, mis on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208; on seisukohal, et välismõjuga ELi poliitikavaldkonnad peavad toetama arengumaade jätkusuutlikke vajadusi, et võidelda vaesusega, tagada inimväärne sissetulek ja elatis ning põhilised inimõigused, sh sooline võrdõiguslikkus, sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnaalased õigused;

42. rõhutab, et komisjoni globaalse Euroopa kaubandusstrateegia tuleb põhjalikult läbi vaadata, et edendada koostööd sotsiaalselt ja keskkonnaaspektist säästvate kaubandussuhete siduvate normide kehtestamiseks;
43. rõhutab, et selleks et Euroopa 2020. aasta strateegia oleks usaldusväärne, on vaja suuremat ühilduvust ja täiendavust ELi 27 liikmesriigi riigieelarvete ja ELi eelarve vahel; rõhutab, et ELi eelarvel peaks sellega seoses olema suurem roll vahendite koondajana; on seetõttu seisukohal, et 2013. aasta järgses ELi eelarves tuleb keskenduda strateegia peamistele poliitilistele prioriteetidele ning eesmärgiks tuleks seada suurendada ELi kulusid kokkulepitud omavahendite ülemmäärani, mis on rahvamajanduse kogutulust maksetes 1,24% ja kulukohustustes 1,31%; nõuab kindlalt, et lühikeses ja keskmises perspektiivis esitaks komisjon enne 2010. aasta esimese poolaasta lõppu ettepaneku vaadata läbi praeguse mitmeaastase finantsraamistiku 2007–2013 ülemmäärad, et leida täiendavaid eelarvevahendeid Euroopa 2020. aasta strateegia eesmärkide täitmise alustamiseks, eriti mis puudutab kavandatud suurprojektide rahastamist; osutab ka vajadusele uurida edasi ELi uusi rahastamisvahendeid, näiteks eurovõlakirjad, ja ELi eelarve uut rahastamissüsteemi, sealhulgas finantstehingute maks ja rohelised maksud; rõhutab lisaks, et ELi eelarves ja kõikides rahastamisallikates peab kajastuma vajadus rahastada üleminekut keskkonnasäästlikule majandusele;
44. rõhutab, et Euroopa 2020. aasta strateegia saab olla usaldusväärne ainult siis, kui seda piisavalt rahastatakse; peab kahetsusväärseks, et ei Euroopa Ülemkogu ega komisjon ei käsitle seda küsimust; rõhutab sellega seoses, et kuigi Euroopa Investeerimispanga tugevam sekkumine või tugevam toetumine avaliku ja erasektori vahelisele partnerlusele (vastavalt komisjoni teatistes tehtud ettepanekule) võib mõnel kindlalt majanduslikult põhjendatud juhul osutada tõhusaks lahenduseks, ei saa see olla kõigile sobiv lahendus; palub lisaks komisjonil hinnata rolli, mis võib olla pikaajalistel avaliku või erasektori investeringutel sellise infrastruktuuri rahastamisel, mida on vaja Euroopa 2020. aasta strateegias esitatud suurprojektide elluviimiseks, ning vajadust kohandada Euroopa õiguslikku raamistikku, et edendada pikaajaliste investorite koostööd;
45. võtab teadmiseks ajendid tugevdada strateegia poliitilist omaksvõttu riigi tasandil; taunib siiski seda, et puuduvad ettepanekud parema poliitilise omaksvõtu tagamiseks Euroopa tasandil tugeva Euroopa õigusloomeprogrammi abil; soovib komisjonil vaadata ühenduse meetod uuesti läbi ja kasutada 2020. aasta strateegia rakendamisel Lissaboni lepinguga kasutusele võetud vahendeid; tunneb muret meetodi mittesidususe pärast seoses sellega, et liikmesriigid peaksid 2010. aasta juuniks kindlaks määrama oma riiklikud

eesmärgid, tuginedes ELi peamistele eesmärkidele ja näitajatele, kuigi mitmeid neist ei ole veel kooskõlastatud;

46. on seisukohal, et demokraatlik toetus on edu saavutamise ülioluline tingimus ning et seetõttu tuleb ELi 2020. aasta strateegia määratlemisse ja rakendamisse aktiivselt kaasata riikide parlamendid; asub eelnevaga kooskõlas seisukohale, et strateegia määratlemisse ja rakendamisse tuleb aktiivselt kaasata piirkonnad, omavalitsused, tööturu osapooled ja valitsusvälised organisatsioonid;
47. palub sellega seoses komisjonil esitada nõukogule ja parlamendile enne juunis 2010 toimuvat Euroopa Ülemkogu kohtumist uue strateegia jaoks kindlaks määratavate eesmärkide saavutamiseks vajalike direktiivide ja määruste täieliku nimekirja;
48. soovib tungivalt nõukogul tunnustada Euroopa Parlamendi põhirolli Euroopa 2020. aasta strateegia kindlaksmääramisel ja rakendamisel, see tuleb sõnastada institutsioonidevahelises kokkuleppes, milles määratakse kindlaks ja sõnastatakse edasine demokraatlik ja tõhus toimimisviis; taunib asjaolu, et Euroopa Parlamendil on koondsuuniste küsimuses panuse andmiseks vähe aega; tuleb komisjonile ja nõukogule meelde aluslepingus sätestatud Euroopa Parlamendi õigust, et temaga konsulteeritakse tööhõivesuuniste küsimuses;
49. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule ja komisjonile.